

NAGROBNY (9) ai

a *pochylone* (w tym 1 r. błędne znakowanie), o jasne.

sg m N nągrobnny (3). ◇ A nagrobny (1). f G nągrobnéj (1). ◇ pl N subst nągrobn(e) (3). ◇ A subst nągrobn(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nagrobek kamienny, Linde XVII w.

Przymiotnik od „grob” (9) :

a. Umieszczony na grobie (4) :

Wyrażenia: »kamień nagrobny« (1): Cippus, Górká nieyáka/ álbo podwyższenie ziemie yákoby grób/ [...] álbo kámiein nągrobnny *Mącz* 54b.

»napis nagrobny« (2): Epitaphium, Tytuł álbo Napis nagrobny *Mącz* 107a, 101d.

»nagrobna tablica« (1): Trzy słowá sřzodek niešie nagrobnéy tablice *KochPam* 88.

b. Napisany lub wypowiedziany z powodu śmierci (5) :

Wyrażenia: »nagrobny žal« (2): Sámi nagrobne žale włáfnym nošem/ Y żálobliwym wypráwiaćie głóšem. *KlonŽal* A4, D4v.

»Žale nagrobne« = *tytuł utworu* (3): ZALE NAGROBE Ná sláchetnie vrodzonego y znácznie vczonego męża/ niebořczyká Páná JANA KOCHANOWSKIEGO *KlonŽal kt*, A3, A3v.

ES